

[Palle Simonsen.]

man går imod det, alt afhængigt af, om det passer ind i éns egen opfattelse eller det ikke gør det.

Det er klart, at man simpelt hen ikke kan leve med et forslag som det, SF her lægger frem. Det vil heller ikke være heldigt. Hvis vi tager den offentlige sektor, må vi konstatere, at hvis der her blev tale om et forbud i almindelighed mod overarbejde, så ville det i det lange løb medføre oprettelse af en lang række nye stillinger. Det kunne måske være forsvarligt for en kortere periode, men der er vel ingen, der drømmer om, at vi nogen sinde skulle komme af med disse stillinger igen, når situationen var blevet en anden. Derfor ville det skabe en forvirring i den offentlige sektor, som ikke er rimelig.

Hvad angår den private sektor, tror jeg også, at det er vigtigt at føje til, ud over hvad ministeren og andre har sagt, at man jo ikke kan leve med en så restriktiv bestemmelse. Praksis fungerer lidt anderledes, end det ser ud til efter et sådant teoretisk forslag. I en lang række tilfælde kan man ikke få den arbejdskraft, man skal bruge for at udføre en ordre, og vil være nødsaget til at bruge overarbejde. Derfor er den begrænsning af overarbejde, der kan finde sted i den givne situation, kun et spørgsmål om, at man søger at anvende den, når der er muligheder, men det er nok ikke i så mange tilfælde, der i praksis er muligheder for det. Derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Lindinger (CD):

Så længe det er mest praktisk af hensyn til landets forhold at føre indkomstpolitik, finder jeg det da udmærket, at man også kunne lovgive om en sådan ting som overarbejde.

Jeg hørte arbejdsministeren udtale, at han med en frygtelig bunke forbehold dog så med sympati på baggrunden for forslaget fremsættelse. Jeg vil gerne tilføje, at vi hos os ser med stor sympati på baggrunden for dette forslags fremsættelse. Det er fremsat med henblik på at bidrage til at bekæmpe arbejdsløsheden, og så vil jeg springe punkt 2 over og sige, at det også er tænkt at medvirke til et forbedret arbejdsmiljø, og det kunne jeg godt tænke mig ville blive tilfældet.

Når man i bemærkningerne til forslaget siger, at det også skulle bidrage til at forhindre, at vægning ved at tage overarbejde skal kunne pådømmes ved arbejdsretten, så er jeg

ikke længere enig. Nu er jeg ikke så meget for ordet »arbejdsret«, for jeg har jo tidligere udtalt, at ret til arbejde skal være en menneskeret, og den vil jeg jo helst kalde »arbejdsretten«.

Jeg er meget enig med arbejdsministeren i, også når vi kigger tilbage på, hvad der er sket tidligere år, at det vil blive en lov, som det vil blive meget vanskeligt at administrere. Derimod er jeg altså uenig i, at man må nok kunne lovgive inden for visse rammer. Det, jeg er særlig nervøs for, er driftsforstyrrelser.

Jeg føler, at dette seriøst fremsatte forslag i hvert fald også kræver stor interesse og vil få det fra vor side under udvalgsarbejdet. Om det så vil blive muligt at gennemføre det, kan man ikke være sikker på, men der vil være mange gode impulser at hente alene ved at få et sådant forslag behandlet i udvalget.

Jørgen Jensen (DKP):

Når man i den offentlige sektor, hvad der sker, undlader nyansættelser ved at klare problemerne ved at lade folk gå på overarbejde, så er det naturligt, at der kan komme tanker om, at hvis man forbød noget sådant, så ville man få flere i arbejde. Men jeg vil godt sige, at vi er noget betænkelige ved forslaget.

Vi er for det første betænkelige, fordi det kunne sætte løsninger op, som ikke vil være løsninger. Dernæst rejser det jo også en lang række problemer. Jeg skal gemme nogle af dem til udvalgsarbejdet, men jeg vil her blot pege på, at forbud mod overarbejde jo også måtte betyde forbud mod dobbeltbeskæftigelse. Vi er i den situation, selv inden for arbejderparten, at vi har medlemmer, som tager arbejde for at tjene lidt ekstra. Ikke mindst i denne tid, hvor Bakken og Tivoli er åbne, er der nogle, der er beskæftiget dér. Det er klart, at det vel nok er mindre i den nuværende beskæftigelsessituation. Jeg siger blot, at det ikke kan løses kategorisk, som det er foreslået her.

§ 3 i forslaget om, at man skulle oprette et nævn, er vi meget betænkelige ved. Vi er betænkelige ved en lovgivning, der griber ind i overenskomsterne. Hvis vi nu også skulle have et nævn, der skulle administrere overenskomsterne, så er jeg bange for, at vi kommer fra asken i ilden, havde jeg nær sagt, i hvert fald gør det værre.

Vi er altså meget betænkelige ved visse dele i dette forslag, men vil i udvalget prøve at kigge på, om vi kan indføre nogle af de ting, der